

מפגש בישול מתכון עם זיכרון

כל אדם, מכל מקום בעולם, מכיר את התחושה של אובדן ושל געגוע,
לכל אדם יש המתכון שמזכיר לו מישהו יקר.

מתכון עם זיכרון - הנצחה ייחודית לזכר חללי צה"ל וחללי פעולות האיבה
דרך בישול מתכונים אהובים והסיפור שמאחוריהם.
זאת על ידי מפגשי בישול בהם מבשלים מנה אהובה של חלל צה"ל או חלל
פעולות איבה. במפגשים מבשלים, טועמים ומשתפים תמונות, סיפורים,
קטעי וידאו ומשוחחים על האדם שמאחורי המנה ומשפחתו.

לקראת יום הזיכרון יתקיימו ברחבי הארץ מפגשי בישול בהם יונצחו חללי
צה"ל ונפגעי פעולות האיבה, במסגרת מתכון עם זיכרון.

מפגש בישול לזכר

אילון גבאי ז"ל

אילן גבאי בן שולה ונסים. נולד ביום י"ח בטבת תשל"ב (5.1.1972) במושב אביבים שבגליל העליון.

ילד רביעי במשפחה, אח של ציפורה, שמעון, גלית, עליזה ויונתן.

אילן גדל והתחנך במושב אביבים. הוא למד בבית הספר היסודי מורשה שבמושב. בהמשך למד בתיכון המקיף האזורי שבמושב מירון.

על הילד שהיה

אילן אהב את מושב אביבים ואת חבריו.

אילן היה ילד טוב וחזק שתמיד עזר הרבה מאוד במשק של המשפחה.

הצוות החינוכי שיבח את אילן על אופיו המוצלח, על החברות ההדוקה עם חבריו ועל כישורי המנהיגות וההובלה שלו בכיתה ובשכבה.

גיל ההתבגרות

אילן היה דמות דומיננטית מאוד בבית הספר. הוא הוביל את קבוצת החברים שלו, שישה חברים בני אותו גיל שנהגו לעשות הכול יחד. חבריו היו מרכז עולמו.

אילן היה מארגן את הפעילויות של החבורה, בדרך כלל טיולים יומיים בעיקר בגליל. בתקופת התיכון הם גם יצאו לטיולים של כמה ימים עם לינה בשטח. לאילן היה אכפת מהחברים וכי הוא אהב להקשיב ולסייע כשנדרשה עזרה.

אילנית, לימים אשתו של אילן ואם בנותיו, הייתה חברת ילדות של אילן. גם היא בת מושב אביבים. הם למדו יחד בתיכון ונהיו בני זוג בכיתה י'.

תחביבים ותחומי עניין

לאילן ולבני גילו במושב היה זמן פנוי מועט, משום שהם עבדו במשקים של הוריהם. בשעות הפנאי המעטות הם שיחקו בגולות, "גוגואים", בחבל ובגומי, וכשגרו שיחקו כדורגל.

הוא ואָחיו היו צופים בערוץ היחיד שהיה אז בטלוויזיה.

בני המשפחה ואילן ביניהם היו אוהדים של קבוצת הכדורגל בית"ר ירושלים. הם נהגו לנסוע יחד למשחקים של הקבוצה. כמו כן הם נהגו לנסוע יחד ברכב טנדר גדול לטיולים שכללו לינת שטח על מזרנים.

לפני הגיוס לצה"ל

שמעון, אחיו הגדול של אילן, היה מראשוני בני המושב שהתגייסו לתפקידי לחימה, ואילן החליט ללכת בעקבותיו. הוא אמר שהוא רוצה להיות לוחם והסביר שהוא, כמי שגר צמוד לגבול עם לבנון, יודע מהי משמעותם של השירות הצבאי ושל השמירה על המשפחה ועל המדינה.

הגיוס לצה"ל

אילן התגייס לצה"ל לגדוד "ברק" (12) של חטיבת גולני והיה לוחם מצטיין. חבריו למסלול כתבו עליו שהוא היה חזק ברוחו ושבמסעות הוא נהג לעזור לאחרונים.

לאחר השחרור

לאחר השירות הצבאי קנה אילן רכב הסעות ועבד כנהג. אחר כך עבד כנהג בנגרייה בקיבוץ יראון ולאחר מכן עבד בנגריית "ארזים" בדלתון.

באותה תקופה הוא נשא לאישה את בחירת ליבו אילנית, והם נשארו לגור במושב אביבים.

בשנת 1995 נולדה בתם הבכורה יובל, וכעבור חמש שנים נולדה בתם מאיה.

אילן חי באושר עם משפחתו ואהב את החיים. בני משפחתו סיפרו שהוא תפקד כראש המשפחה על הצד הטוב ביותר ועשה הכול באהבה.

לאחר השחרור

בשנת 2001 החליט אילן לשרת בצבא קבע כדי לדאוג לפרנסת המשפחה. אילן עבר את תהליך המיון וביום 18.11.2001 התגייס למשמר הגבול במשטרת ישראל. הוא שירת במחוז ירושלים ובמהלך השירות התקדם לדרגת רב-סמל. חבריו במשמר הגבול סיפרו כי אילן מילא את תפקידו בצורה הטובה ביותר, אהב את תפקידו ואת חבריו לפלוגה, עזר לחיילים, טיפח אותם והתייחס לכולם "בגובה העיניים". הוא היה תמיד נכון לסייע ולהתייצב למשימה, לא התלונן על משמרות ארוכות וסיפר לעמיתיו על משפחתו באביבים.

לאחר השחרור

מתוקף תפקידו הכיר אילן את סמטאות העיר העתיקה כמו את כף ידו.
מפקדו סיפר שהוכיח מיומנות רבה, יכולות תפקוד גבוהות, אומץ לב ומוטיבציה
גבוהה, ושעמל למען קירוב לבבות בין עולים חדשים לוותיקים ובין חילונים
לדתיים.

רב-סמל אילן גבאי נפל בעת מילוי תפקידו ביום כ"ד בסיוון תשס"ד (13.6.2004).

באותו יום, יום ראשון, אילן חזר כהרגלו מחופשה בבית לבסיס בירושלים. טרם נכנס לכביש הבקעה, דרך את נשקו מחשש לסכנות שבכביש זה. הוא תמיד רצה להיות מוכן לקראת כל סכנה שתארוב בדרך.

כשהגיע לירושלים והחל להתארגן למשמרתו, נפלט כדור מאקדחו, והוא נהרג במקום.

אילן היה בן שלושים ושתיים בנופלו. הוא הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי בצפת. הותיר אישה, שתי בנות, הורים, שלוש אחיות ושני אחים.

על מצבתו של אילן כתבו אוהביו: **"ואילן כעץ שתול על פלגי מים אשר פרו יתן בעתו"**.

מפקד פלוגת הסגל של אילן במשמר הגבול ושוטרי פלוגה ג' שבה שירת ספדו לו:
"נפרדת מאיתנו בטרם עת, ושירת חייך באמצע נפסקה. אתה משאיר אחרריך חלל ריק,
כולנו בוכים ואין נחמה. גם השמיים בוכים על שאינך עוד איתנו. אילן, גילמת בחייך את
הרעיון שאין דבר העומד בפני הרצון, תמיד אזרת כוח להתמודד מול כל אתגר, ולא
פחדת כלל".

הספדים

פקד גיל אלחרט, קצין המבצעים של פלוגה ג', ספד לאילן: "היית פרח בר שנקטף בדמי ימיו, פרח שעליו לא הספיקו לנבול ונחתכו בשיא יופיים ... תמיד נחשוב מה יכולת להיות אם היה מתאפשר לך לחיות. אילן, היית אדם שמח בחלקך ותמיד עמדת במרכז העניינים ... אני עוד רואה לנגד עיניי את החדר שלך עטוף בדמותך, הקירות זועקים את דמותך. החדר שלך אפוף בזיכרוןך, והקירות זועקים את אובדןך. בחדר שלך אין שיחות של רעים, ובחדר שלך ניטשטשו הצבעים. אילן, רצינו להודות לך שעזרת לנו והבאת אותנו למצב בו אנו לא שואלים אותה שאלה פעמיים. רצינו להודות לך על דאגתך לביטחון עיר בירתנו ירושלים. רצינו להודות לך על הסבלנות והסלחנות ועל כל יום שעברנו יחד בליווי, בפטרול רגלי או רכבי ובכלל ביחד... לא יחלוף יום בלי הכמיהה לראותך, ואנו נישא בזיכרון את דמותך".

מתוך שיר שנכתב על אילן, ובו בכל בית האותיות הראשונות בכל שורה מרכיבות את שמו: "אל דרך שלום שוב יצאת / יום בו שלום לכולם אמרת / לחבק בחום אב ואם לא שכחת / נפלט כדור – ומאז נדמת. // אימך נותרה בוכייה וכואבת / יום ולילה בדמותך נזכרת / לאבא אין עוד את ידך המחבקת / נעלם החיוך ואישיותך המיוחדת. // אל מרום פתח את שעריו / ים הדמעות אסף לבית גנזיו / לאובדן של עולם בדמי ימך / נחמה אין והלב כואב, נעצב. // את בנותיך הותרת יתומות / ידידיך וחבריך הלומי זיכרונות / לנצח תחסר לאחים ולאחיות / נשמתך הזכה נוצרים הם בדמעות".

בבית המשפחה נבנה חדר הנצחה שבו בני המשפחה שומרים תמונות, אלבומים ומכתבים על אילן ואליו, ובחצר הבית ניטע עץ זית לזכרו של אילן משתיל שהעניק משרד הביטחון. ספר תורה שנכתב לעילוי נשמתו של אילן הוכנס לבית כנסת בנהריה. במרכז ההנצחה בקיבוץ יראון יש מידע על אילן ועל תקופת עבודתו בנגרייה של הקיבוץ. באתר "גלעד לזכרם" של משטרת ישראל יש דף לזכר אילן ובו אלבום, הכולל תמונות שלו לצד דברי זיכרון ופרידה שכתבו אוהביו.

הנצחה

אילן מונצח באתר ההנצחה לחללי משמר הגבול בצומת עירון, באנדרטה לזכר הנופלים בני יישובי המועצה האזורית מרום הגליל אשר ביישוב בר יוחאי, באנדרטה לזכר חללי משטרת ישראל בקריית אתא, בבסיס משמר הגבול בהר הבית בירושלים ובמכללה הלאומית לשוטרים של משטרת ישראל בבית שמש.

מזמינים אתכם לרשום כמה מילים ולשתף איתנו

באתר האינטרנט

של מתכון עם זיכרון

www.matkonzikaron.co.il

או ברשתות החברתיות, ואנו נעביר למשפחה

תודה שלקחת חלק במפגש בישול

מתכון עם זיכרון

